

Art. 9. Jeżeli wypadnie Zakładowi uczynić doniesienie do prokuratora, powinien Zakład o dokonaniu doniesienia uwiadomić tę władzę, na której żądanie przeprowadzono badanie.

Jeżeli w przypadku takim wniosek co do badania podała osoba prywatna, nie należy jej uwiadomić o wyniku badania, jeżeli prokurator temu się sprzeciwi.

Art. 10. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na terenie b. zaboru rosyjskiego z dniem ogłoszenia.

Warszawa, dnia 28 lipca 1919 r.

Minister Zdrowia Publicznego:

Janiszewski

421.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Zdrowia Publicznego

w przedmiocie badania żywności i przedmiotów użytku publicznego.

Na zasadzie Państwowej Zasadniczej Ustawy Sanitarnej i dekretu o nadzorze nad wyrobem i sprzedażą artykułów zastępczych — surogatów produktów spożywczych i przedmiotów użytku publicznego z dnia 7 lutego 1919 r. (Dz. Praw Nr. 14 poz. 161) oraz w ślad rozporządzenia Ministerstwa Zdrowia Publicznego z dnia 14 marca 1919 r. (Monitor Polski z dnia 21.III 1919 r. Nr. 66) zarządzam co następuje:

Art. 1. Istniejące zakłady badania artykułów żywności i przedmiotów użytku w Łodzi, w Warszawie i w Lublinie otrzymują nazwę Państwowych Zakładów badania żywności i przedmiotów użytku.

Organizację tych Zakładów określi osobne rozporządzenie. Bezpośredni nadzór nad działalnością Państwowych Zakładów badania żywności i przedmiotów użytku należy do Ministerstwa Zdrowia Publicznego.

Art. 2. Zadania Państwowych Zakładów badania żywności i przedmiotów użytku są następujące:

- a) sprawowanie dozoru i kontroli artykułów żywności i przedmiotów użytku na targach, rogatkach i miejscach sprzedaży oraz wyrobu, jak również sprawowanie dozoru nad wyrobem artykułów żywności i przedmiotów użytku,
- b) wykonywanie odpowiednich badań artykułów żywności i przedmiotów użytku oraz wydawanie opinii o ich gatunku, zafałszowaniu i zdatności do użytku,
- c) opracowywanie nowych metod badania i prace naukowe z zakresu chemii produktów spożywczych,
- d) przygotowywanie organów nadzorczych kontroli produktów żywności i przedmiotów użytku drogą urządzania perjodycznych specjalnych kursów,
- e) przedkładanie wniosków w sprawach przeprowadzania dozoru nad żywnością i środków walki z fałszowaniem produktów spożywczych i przedmiotów użytku.

Art. 3. Zadanie określone w art. 2 ustęp a) wykonują zakłady przez swoich funkcjonariuszy, którzy mają prawo:

- a) dokonywania rewizji w lokalach, w których artykuły żywności i przedmioty użytku są sprzedawane, puszczane w obieg, trzymane do sprzedaży, lub do puszczania w obieg, wyrabiane, przetwarzane lub przechowywane,
- b) dokonywania oględzin pomieszczeń, w których artykuły żywności i przedmioty użytku są sprzedawane, puszczane w obieg, trzymane do sprzedaży, lub do puszczania w obieg, wyrabiane, przetwarzane, lub przechowywane oraz wszelkich przyrządów, maszyn i urządzeń służących do ich wyrobu, przetwarzania i przechowywania,
- c) brania prób ze znajdujących się w tych lokalach artykułów żywności i przedmiotów użytku, jak również ze sprzedawanych na targach, straganach lub przenośniach w celu zbadania po sporządzeniu odpowiedniego protokołu i wydaniu kwitu na pobraną próbę z wyszczególnieniem na kwicie ilości wziętego do badania towaru. Na żądanie właściciela towaru, którego pobrano próbę, należy pozostawić mu osobno urzędownie opieczetowaną część próby.

Wziętą próbę podzielić należy na dwie połowy. Jedna połowa służy za materiał do badania technicznego, drugą zachowuje się na ten cel, ażeby w razie wniesienia uzasadnionego zarzutu przeciwko tożsamości zbadanej próby, uczynić porównanie.

Na żądanie właściciela winien Zakład zapłacić za wziętą próbę wynagrodzenie, które oznaczy władza administracyjna w wysokości zwykłej ceny kupna. Jeżeli na podstawie prób sąd skazał pewną osobę albo zawyrokował konfiskatę towaru, nie płaci się wynagrodzenia.

- d) dokonywania przedwstępnych badań na miejscu.

Art. 4. We wszystkich wypadkach, w których Państwowy Zakład badania żywności i przedmiotów użytku po przeprowadzeniu badania prób przedmiotów, objętych jego kompetencją poweźmie podejrzenie, że zachodzi istota czynu karygodnego, uczyni Państwowy Zakład badania żywności i przedmiotów użytku natychmiast doniesienie do właściwego prokuratora, względnie do władz administracyjnych.

Art. 5. Państwowe Zakłady badania żywności i przedmiotów użytku są obowiązane na żądanie władz i organów państwowych, którym poruczono nadzór nad żywnością i przedmiotami użytku publicznego oraz sądów swojego okręgu, wykonywać badania techniczne oraz wydawać stwierdzenia i opinie co do przedmiotów w zakres ich kompetencji wchodzących.

Również na żądanie innych władz rządowych i władz samorządnych oraz na prośbę osób prywatnych Państwowe Zakłady badania żywności i przedmiotów użytku mogą wykonywać powyższe badania i wydawać opinie.

Takse za badanie żywności i przedmiotów użytku publicznego określi osobne rozporządzenie.

Art. 6. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na terenie b. zaboru rosyjskiego, a wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Warszawa, dnia 28 lipca 1919 r. № 24889.

Minister Zdrowia Publicznego:

Janiszewski